

شمس الخنسة

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
هرست تأثیرات مبارکة من المضي

—○—

شماره صفحه

مطلب

۲ در بیان علت تصنیف کتاب که ردی است بر کتاب فرماید

مقدمه :

در تحریر محل نزاع ذکر مطالب حضرت تعیین محل آتفاق و خلاف و خصوص

فصل - در بیان مطابقی که آتفاقی است است ذکر شهادت حضرات

» در بیان اینکه قرآن از جمله حضرات مقدس است که حقیقت است، آن حقیقت علیه است

۹ در این است

» در رد بر شهاده که اتفاق میگذارد که بعد از نزول کتاب جدید و شروع جدید

۱۱ نباید کتاب کذب شده تسلیک کرد.

۱۴ در بیان اینکه امور حالم بر دو قسم است : یا ضروری است یا نظری

» در بیان اینکه امور زیارت بر سه قسم است : یا عقلی است یا هادی

۲۰ یا شرعی

» در بیان اینکه امر دین بازیجنبیت بلکه امری است جدی زیارت

۲۷ علت فائی و قوام ملک آن است

» در بیان اینکه امر فوزه مایقین کرده ایم که حضرت سپهبد دامانی

مطلوب

- قال - فصل اول : در احجاج بایت کتاب و تعاویشها ۱۱۴
 ۱۱۴ اقول - در رد این گفتار و اظهار دروغگویی که باقی است ۱۱۴
 ۱۲۲ قال - تاًویلی که راجح بر جست خسرو شر و حبّت توییان نموده ۱۲۲
 ۱۲۲ آقول - در رد بر این تأویلات
 قال - در اینکه کلام ای عظیم حجت هاست و سایر مسخرات را آثار ۱۲۴
 ۱۲۴ زانده نماید و باز در جویی چنده ۱۲۴
 ۱۲۵ اقول - رد غفار او در این باب
 قال - «تعقیب قول قبل و بیان وجی دیگر ۱۳۲
 ۱۳۲ اقول - «ابطال آن قول خوبی که دیگر نگفته است ۱۳۲
 ۱۳۲ قال - از سایر مسخرات ترقیات حاصل نمیشود ۱۳۲
 اقول - در رد این عقیده و اثبات اینکه مسخرات انبیاء تکمیل ۱۳۲
 ۱۳۲ نفس مکنیت
 قال - آیات مسخراتی که قوم از بنی سیطربند موجب زدید شد ۱۳۴
 ۱۳۴ اقول - در رد ادعایی نویسنده ۱۳۴
 قال - خداوند در اثبات حقیقت رسول خبر تبران احجاج نفرموده ۱۳۵
 ۱۳۵ اقول - رد این عقیده ۱۳۵
 قال - جن و نس ارتیان سوره ای عاجزند و قدرت ایمه مفتری ۱۳۵

شماره صفحه

مطلوب

- تشریف آورده اند و اخبار آنان در دست باقی است ۱۱۴
 از آن امامان که خلیفه پغمبر است نه هنوز تشریف دارند ۱۱۴
 فصل - در اثبات اینکه همیلت غایبیه طور در بودش در عرصه افراد است که در دنیا ظاهر شود و راه معرفت آن است ۱۲۲
 در اثبات اینکه در وقت خلود امام هم حکم قرآن مطاع است ۱۲۲
 در رد گفتار شخصی بنام جمال که ردی بزم ایام مصطفی نوشته است ۱۲۲

مقاله اولی

در آن چند فصل است در مواضع رد بزنویسند کتاب فراید برای ایصالح جواب هر فقره مطالب او را مصدر بـ«قال» و جواب را مصدر بـ«رد اقول» فرموده اند

فصل - در رد قول او که لغتہ میرزا علی محمد و میرزا سینعیه امام زمان موعود و حضرت سید ارشد اعلیه السلام هستند.

در رد قول او که میگوید یهود ساقیین حتی حضرت خاتم رسالت و متفقه این خلود بوده اند

قال - در تعریف کتاب اقدس و مرایای شرعیت بحاج

اقول - در رد این گفتار

شماره صفحه

	مطلب
۱۵۷	اقول - توضیح درباره حدیث صحیح و مکمل شنیدن و شرط
۱۵۸	قال - استدلال بحدیث ابی لبید خزدمی
۱۵۹	اقول - توضیح درباره معنی حدیث ذکور
۱۶۱	قال - استدلال بحدیث مفضل
۱۷۱	اقول - جواب از این کفایت در بیان مطلب مضمون حدیث
۱۷۵	قال - در استدلال بقول سید عبدالتوهاب شرعاً از علمای اهل
۱۷۷	اقول - انما فحاطات دی و بیاناتی در بحال استدلال آتش
	قال - استدلال با حدایثی که مرحوم مجتبی در بخار نقل مکنند راجع
۱۸۹	به شباب و حادثت سن آن حضرت
۱۹۰	اقول - در رد بر شباتش و توضیح معانی اخبار ذکوره
۲۰۴	قال - استدلال بر روایت یحیی بن سالم
۲۰۶	اقول - جواب آن
۲۰۷	قال - استدلال بقول اردپا ییان و زنگار و جود جایقا و جابر سا
۲۰۸	اقول - رد قول دو اثبات و جود جایقا و جابر سا
	قال - در استدلال بخطبہ حضرت امیر علیہ السلام و تأویل آن بزعم
۲۱۳	و میں خود شن
۲۱۳	اقول - رد قول دی و بیان معانی خطبہ شرفیه

شماره صفحه

	مطلب
۱۳۹	نمایت نموده اقول - رد بزرگسنه و اثبات اینکه این یعنی راهنم که خواسته دست گوید درفع شده.
۱۳۶	قال - استدلال به آیه : قالوا لولا نزل عليه الح
۱۳۷	اقول - رد تقدیر دی و بیان تقصید معنی آیه
۱۴۴	قال - استدلال با آیه : قالوا لولا یاتینا الح
۱۴۴	اقول - در رد استدلال دی
۱۴۶	قال - استدلال با آیه : و ان کنتم فی ریب رَبِّ
۱۴۶	اقول - رد قول او و بیان معنی آیه و دلالت آن
۱۴۸	قال - استدلال با آیه : و ما كان هذالقرآن ان نفیرتی الح
۱۴۹	اقول - معنی آیه شرفیه در رد قول صاحب فراید
۱۵۱	قال - نتیجه ای که از استدلال بآیات گرفته
۱۵۱	اقول - جواب از اقوال دی و توضیح مطلب
۱۵۶	فصل - گفته است : فصل ثانی در اتحجاج با حدایث بشارات الح
۱۵۶	اقول - جواب درفع شباهت آن
	قال - معنی است که با حدایث صحیحه متفق علیه فرمایم اهل تسنن و تسبیح اکتفا می شود.
۱۵۷	

ز

شماره صفحه

مطلوب

۲۴۸

غیرت از ملا و شرقیه طلوع میکند.

۲۴۸

ا قول - آنها در وعای صاحب فراید . و شرح بعض حالات میزگاهی

۲۵۳

قال - حدیث ابان تعلیب اشارتی است بآنیطلب

۲۵۳

ا قول - در بیان اینکه حدیث مذکوره ابد اخلاقی مطلب از ندارد

۲۵۴

قال - ذکر حدیث نبوی و تعالی شبهاتی باستخراج

۲۵۵

ا قول - جواب از این گفته از

مطلوب

شماره صفحه

- در ایات آدعا کی خود
۳۰۱
- ا قول - جواب دی و بیان اینکه آیه را خلط معنی کرده است
۳۰۱
- قال - ذکر قول محمد بن احمد بن رشید اندلسی بعنوان شاہر بر مدعی
۳۰۳
- ا قول - در رد نویسنده و آدعا های حضرات که گتابهای عربی و فارسی خود را مسخر نمیخواسته
۳۰۳
- قال - در اینکار احتجاج سعینه بر مسخرات برای ایات رسالت
۳۰۵
- ا قول - رد این آدعا و بیان اینکه اقترا بر خدا ابسته و دروغ علت
۳۰۵
- گفته است.
قال - استدلال باشد : قل آنی عنیتیه من ربی لاخ بر مدعی خود
۳۰۷
- ا قول - در اینکه مضمون آیه داخل مطلب اندارد
۳۰۷
- قال - در استدلال باشد : و قسموا بالله جهد ایمانهم لاخ و حق
کلامش نیست که مسخرات سبب هدایت نیشود
۳۱۰
- ا قول - رد لغوار او و بیان معنی آیه شرفیه
۳۱۰
- قال - در این صورت چه فایده ای بر مسخر تمرتب است
۳۱۱
- ا قول - رد این قول و بیان اینکه گرامسخر آوردن بسیوده باشد
۳۱۱
- خداؤندلخوار است نمود بالسر
قال - خدا وند ہدایت را در آیات تاب قرار داده کن مردم

مطلوب

- ۳۲۹ اقول - ترجمه آیه و شرح مطلب و رد استدلال او
قال - استدلال بآیات : قالو امن نومن لک حتی تغیرن .
- ۳۳۰ من الارض پنهو عما ^{اللهم}
- ۳۳۰ اقول - نقل حدیثی در شرح آیات شریفیه و رد استدلال وی
قال - تغییر از استدلال اتش ^{گرفته} که آدعای رسالت مستلزم
اطهار خارق حادث نیست .
- ۳۴۳ ا قول - جواب این ^{گفتار} و رد استدلالش
- قال - مدعا است که آیات قرآن صریح در این است که خشت
رسول مذ ابد ا اقرب راحات قوم را پنداشته و طالبین
اطهار مسخرات را اجابت نه فرمود
- ۳۴۶ ا قول - رد این آدعا و نقل حدیث شهادت سومار و احادیث ^{تبریز}
که در بیان بعض مسخرات حضرت رسول مذ است
- ۳۴۷ قال - مدعا است که مسخرات دلالت مستقله در اثبات صدق
- ۳۵۸ آدعای نبوت ندارند
- ۳۵۹ ا قول - رد آدعای او با استدلال بآیات و اخبار و رواییها
مفصل و اینکه نویشه فرازید این کلمات شیطانی را اتفکار
گرفته برای صیده سلیمان .

مطلوب

شماره صفحه

۳۸۸

افعال لازمه بنتی و متنی است

تبیین سوم - در اینکه بنتی و امام که رسالت و جمیت دارند روح بالاتر را دارا میباشند هرگاه صفات و افعال آن روح

۳۹۷

از آن بزور کرد دلیل صدق پیشان است.

تبیین چهارم - در صحیح اینطلب که مکرر نویسندۀ فرماید شعار داشته که مسخرات دلیل استقل برنتورت غیرت و بیان تمثیله ۴۰۰

مطلوب تیوم

۴۰۷

در بیان بطلان کلام مصنف فرماید در خواهش مسخر آوردن میزرا
علی محمد شیرازی و دعوی میزرا حسینی بدانهار خارق حادث

هـ وَاللهُ الْعَزِيزُ إِنَّمَا لَعْنَاهُ سَمْه

كتاب شمس المضي و رشحات
بابية از تأیفات خناب العالم البرباني و الحکیم
الصلدیق اتفاقی عن دین سید طریقین تحریر
الغایین و اتحال المطییین و تأویل الجاییین و شبیث
الشیاطین المبوی الاجب المؤید لمحمد و الحجاج محمد
ادام الله ايام افاداته و اعوام افاضاته محمد
خلییه و الله المعصوبین المظلومین و العنتیه
والسخط على عذائم اهل حسن

١٣٢

خوارزمه و مسو و اوراق احمد بصیر

وعظیم نموده بعضی از مومنین از اینو اقمه طول گشته ازین خارج مراجعت عزاداری ناشرفت بینهاده استند
 ردی بر آن بنویسم و اگرچه کتب عدیده و جواب شبهات آنها بر قبایل محنت لطفه نوشته خودم
 از برای کسیکه بر آنها اقتب بود حاجت نبود بهتر آنکه حضرات علمدارند که بتوانند بد عذی جدید گذاشت
 یا حیلی تازه بورزند که باعث شبهه شود نوع شبههای ایشان یکی است و اوله هم که بزعم خود
 بر بدعت خود اقامه نموده اند یک نوع شخص و احباری هم که سلک خود قرار داده اند یکی از
 و جواب بعضی از آنها را که عرض کردم باعث رفع همه شبههای ایشان نمیشود ولیکن بجهت اینکه مصنف اینکتاب
 فی الجبل تقبیش از سایر بیشتر بوده و با اهل علم زیاد نشته است مگر و خد عده آن بیشتر
 دامی که برای شکار کردن قلو بستیفه امداده است و سمع تردد و خرد مان صعنی بجهت
 حُسن نظر نویی که دارند بمحضی که کسی حسره فی زد و را بیت از امام کرد با او میکنند و بهان حسن
 خود عقلاً دمی گذند دیگر قوهٔ تبع نمودن و استنباط کردن و تیزراست در نوع دادن حق ایل
 شناختن مدارند لابد تله و فی بسیل اتفاق و طلبان اکثر ضمایه داشان همچنان بکسر زده بقدر طسوی
 شبهات این مرد را هم یا هم دلاخول ولاقوه الابالله ولیکن بجهت اینکه کلام مکثه را عکس
 است بخصوص برای من هم از جهت معانع بسیار و غلیلی فرج و فضیل ششم زیاد نوشتن و می
 پیش نیست هذل اینچه در سایر کتب نوشته ام در این رساله تفصیل نمیدهم و مختصر تر ن
 کنم مطابقی که مفید فایده نشیت یا هم کس طبلان آرامی فهد جواب بمناسبت گویم عبارات اور اینهم
 حاجت نقل مکنیم ولی تمنا می ننم از ماظرین در این ادراقي که بعاف پیشنه خود قرار داده پیو
 اعفاف نظر نکنند ولاقوه الابالله العلی الحطم و بهان رقی که او کتاب خود را مرت
 ساخته جواب امریت ساخته ام که اینکه لھذا طاوج به اینچه ذکر کرد و همکل باشد و چون یعنی اینه دن
 تو فیقه و برکت صاحب کار عجل الله فرجه این رساله شون گشت برای همین پیوه و اینچه که بپرسی طا

او رند که بقدر ثلثه هشتاد و اشتبه باشد مسلم جدید مشود و برفرض این راه هم منکر شوی میگوییم و آن
اول مسلم باشد نزد امام باشد بایا و بعید زیارت نیست و آن کتاب بعدید که میباشد و در لامه باشد
آنار سما و یه در آن طلاق هر باشد این کتاب شناسی میباشد از کجا است که هیچ چیز طلاق این قسم سخن نداشته
و احمد ترمه بقیضای اینکه اباظل میوت بر ترک ذکره خود حضرات هم غایب نشده از این موضع
و اعلان اباء آن مینیکند و حضرات بهای که مستقد شده ایمان هم از ایمان آمد عجب آن شایست
قسم نامر بوجها آنچه میراسید شاید شیاطین که بهجه استراق سمع میر فرماده اخراج از زمان باشد
بنای صعود گذارده اند و آنها نیز خرافات افروند میباورند و آن طبق که که این نامر بوجها
نازل مینیکند خلاصه در خانه اگر کس است بحروف سه است * و در طلبان بیان نهاده کرد
بعجزه هم کرده پیغایت در کافی آ و اگر کس درست شائل کند بهم خرافات او جواب نداده
 تمام شد ردمقاله اولی از کتاب فرایید است خادم دولت امام عصر را
قدا و حست الله عليه و على اهله و اراده طلاق هرین و ذرسته لمکرمن
في ۱۳۰۰ هـ مصلیها مستقرت وقد فرغ من تدوین
بذه نسخه اشریفه بعون الله مهنان بن الحسن
ال مدعا بال بصیرت و انا عذر عنك
مضنه لازم طلاقه نهیه زوجی
ومؤسسه داراللئام
تمهون من الله
ان يوفى لهم ثواب قديمه و قيام خدماته بعد ما
ان شاء الله

والمسلك که باسطوا اید هم اخراج افسکم هوم تجزون عذاب الهون بما کشتم تقولون
هی ائمه غیر الحق و کنتم عن آمایة تبکر و کن اگر بگوئ ازین با بهایت دلی او امام است
و در حدیث وارد شده میانی شروع جدید و کتاب صد و داین حدیث صحنی است که بدرو
روایت کرد او اندوکی از خراط خواسته شکری درست کندا چندیش راز خنک کتاب
از دیگری بفضل کرد او اند تقدیم کرد که عوام پجواره گول بخورند که اینهمه مردم آنچه شد را است
کرد او اذ پس متواتر است و عالم میداند که چنین حزی متواتر میست و مأخذ بهم یکی است تعلیم مثل
ایشت که من حدیث نقل کنم یک نفر از من نقل کنند دیگری ازاو و بکنند اینی از دیگری نقل کنند
کسی نمیکوید که متواتر است بلی اگر و نفر مثلاً یا اخلاق از نفر از امام مشنید باشد بدو
واسطه نقل کنند گفته میشود متواتر است و متکم نزرو ایت با نیوجه متواتر میست و حلاف
خداو سایر خبر است و خود مصنف اقرار کرد او حدیث که مخالف کتاب است باید ترک کرد دینها
بیان شرایسبی کردم که بر فرض صحبت مراد کتاب پایاست که حضرت امیر علیه السلام نویسنده ای
عده دینیا بوار و شده است که اختاب در زواله است و ظاهر نمیشود تماش حکام
و مسلم آنکه برآ که بنادرند نفت مانیکی که دست است جدید میشود و بعضی از خراط تقویا
رو دیگرینه باعینخ که کتاب جدید نیز نوتازه و آن قرآن جدید نیست قرآن قدیم است عرض
میکنم او لآن بیت بانیقرآن که در دست نیستم او جدید میشود زیرا که مسلم است که مرتباً
با اینکتاب بفرق میکند آیا هیسم خیلی کم وزیاد وار و خانم در بعضی احباب است که میزداید ای
چنان بوده است و حال فتحم دیگر قرأت میشود بعد از آنکه بطور نزول اول آورده مسلم
میشود و چنین در حدیث میفرماید که زیاده از ثلث قرآن در میان این دو آیه فارده است که مفترم
و آن ختم ای لاقطبونی ایست که فا نخواه طلب لكم من النساء تا آخر پیش خواسته

بنفقة جناب آفای سید حسین آلماشمی و جناب آفای کاظم حیدری

طبع گردید